

HANDHAVINGSCOLLEGE

ARREST

van 18 juli 2024 met nummer

in de zaak met rolnummer

Verzoekende partij

met woonplaatskeuze te

Verwerende partij

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering, ten verzoeken van de Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme

vertegenwoordigd door advocaat
woonplaatskeuze te

met

I. Voorwerp van het beroep

Verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 25 oktober 2023 de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke entiteit van 19 oktober 2023 met nummer waarmee haar een alternatieve bestuurlijke geldboete wordt opgelegd van 1.050 euro wegens schending van de artikelen 5.2.1, §6, lid 2 en 5.4.9, §1 van het decreet van 5 april 1995 houdende de algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna: DABM), artikel 6, lid 2 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning (hierna: OVD) en artikel 5.15.0.7, lid 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (hierna: VLAREM II). Er wordt haar met name verweten dat ze ter hoogte van haar woning een voertuigwrak heeft gestald zonder de daarvoor vereiste voorafgaande melding, terwijl het wrak niet was gestald op een vloeistofdichte vloer, die is aangesloten op een lekdicht afwateringssysteem dat is voorzien van een koolwaterstofafscheider en een slibvangput.

II. Rechtspleging

Verwerende partij legt het administratief dossier neer en dient een antwoordnota in.

Partijen worden opgeroepen voor de zitting van 20 juni 2024. Ze stemmen in met het schriftelijk behandelen en in beraad nemen van de vordering (conform artikel 41, §3 van het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges – hierna: Procedurebesluit).

III. Feiten

1.

Op 3 maart 2022 stelt een milieuambtenaar van _____ (hierna: verbalisant) op een perceel te _____ kadastraal gekend onder _____ lastens verzoekende partij het volgende vast:

“Op het perceel links naast de woning _____ staat op een ondergrond bestaande uit een betonplaat al geruime tijd één autowrak, evenals een aantal autobanden (met en zonder velg). Het autowrak is geplaatst op een betonnen ondergrond zonder aanwezigheid van een ondergrondse KWS(koolwaterstof)-afscheider en ondergrondse slibvangput, zoals wettelijk moet voorzien zijn bij opslag van voertuigwrakken (alle voertuigwrakken - zowel lekkende, niet-gedepollueerde als gedepollueerde voertuigwrakken - moeten op een vloeistofdichte vloer opgeslagen worden).

...

Historiek van het dossier ...

Op 28.12.2019 werd met een e-mailbericht aan _____ een schriftelijke aanmaning gegeven om het autowrak binnen een termijn van maximum 2 maanden vanaf 28.12.2021 - dus tegen uiterlijk 28.02.2022- ofwel volledig te verwijderen ofwel te plaatsen op een vloeistofdichte vloer aangesloten op een KWS-afscheider en slibvangput.

...

Bijkomende en relevante informatie

De eigenaar/bewoner heeft tot op heden geen gevolg gegeven aan de schriftelijke aanmaning dd.28.12.2021 tot verwijdering van het autowrak of plaatsing van het autowrak op een vloeistofdichte vloer met KWS-afscheider en slibvangput tegen uiterlijk 28.02.2022.”

Deze vaststellingen worden opgenomen in het aanvankelijk proces-verbaal nr. _____ van 4 maart 2022, dat op dezelfde datum wordt afgesloten (hierna: PV) en op 8 maart 2022 wordt verstuurd aan de procureur des Konings en aan verzoekende partij.

De verbalisant legt met een besluit bestuurlijke maatregelen van 4 maart 2022 aan verzoekende partij op om binnen één maand over te gaan tot het verwijderen van het autowrak door ophaling hiervan door een erkende schroothandelaar en hiervan een bewijs te bezorgen.

2.

Verzoekende partij wordt naar aanleiding van dit PV door een eerste inspecteur van politie van de dienst milieu bij de politiezone AMOW tot tweemaal toe tevergeefs uitgenodigd voor een verhoor op respectievelijk 28 maart 2022 en 10 mei 2022. Op 9 april 2022 wordt vastgesteld dat het autowrak is verwijderd. Dit wordt opgenomen in het aanvankelijk proces-verbaal nr. van 14 maart 2022, dat op 11 mei 2022 wordt afgesloten en op 19 mei 2022 wordt verstuurd aan de procureur des Konings.

3.

Op 1 juni 2022 ontvangt de gewestelijke entiteit de melding van de procureur des Konings van 27 mei 2022 dat het milieumisdrijf niet strafrechtelijk zal worden behandeld.

4.

Op 26 augustus 2022 brengt de gewestelijke entiteit verzoekende partij op de hoogte van haar voornemen om een alternatieve bestuurlijke geldboete op te leggen. Ze wijst haar daarbij op de mogelijkheid van een bestuurlijke transactie mits betaling van 1.000 euro (artikel 6.4.36, §3 DABM). Ze nodigt haar ook uit om bij gebreke van tijdige en volledige betaling van de voorgestelde geldsom een schriftelijk verweer mee te delen, eventueel vergezeld van een vraag tot hoorzitting, en biedt haar de mogelijkheid om inzage te vragen in het administratief dossier.

Verzoekende partij gaat niet over tot betaling, bezorgt geen schriftelijk verweer aan de gewestelijke entiteit en vraagt niet om te worden gehoord.

5.

Op 29 september 2023 vraagt de gewestelijke entiteit bijkomende inlichtingen aan de verbalisant, in het bijzonder of verzoekende partij het voertuigwrak correct heeft verwijderd, conform de opgelegde bestuurlijke maatregel. Op 16 oktober 2023 antwoordt de verbalisant dat er is vastgesteld dat het voertuigwrak er niet meer staat.

6.

Op 19 oktober 2023 legt de gewestelijke entiteit een geldboete op, waarvan verzoekende partij met een aangetekende brief van 20 oktober 2023 in kennis wordt gesteld. Dat is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep - schending artikel 15, 4° Procedurebesluit

Standpunt van de partijen

1.

Verzoekende partij stelt in haar verzoekschrift dat het door de verbalisant aangetroffen voertuig geen voertuigwrak is, maar een eigen geaccidenteed voertuig, dat ze als zelfstandige garage en carrosserie herstelt, naargelang haar budget en tijd het toelaat. Ze stelt ook dat het aangetroffen voertuig stond gestald op beton met folie onder en dat er daaruit geen vloeistoffen zijn gevloeid. Ze stelt tenslotte dat ze het voertuig onmiddellijk heeft verwijderd nadat ze in dit kader was gecontacteerd door de lokale politie en hekelt het feit dat er geen communicatie was met de verbalisant.

2.

Verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het verzoekschrift omdat verzoekende partij daarin geen ontvankelijke middelen aanvoert, waarbij concreet wordt aangegeven welke rechtsregels of -beginselen er door de bestreden beslissing worden geschonden en op welke wijze. Ze merkt ten overvloede op dat verzoekende partij de materialiteit van de haar ten laste gelegde feiten niet betwist en tevergeefs aanvoert dat er geen communicatie was met de verbalisant.

Beoordeling door het College

1.

Verzoekende partij dient in het verzoekschrift verplicht minstens één ontvankelijk middel aan te voeren, bij gebreke waarvan de vordering onontvankelijk is, terwijl de niet-naleving van deze vereiste naderhand niet kan worden geregulariseerd (artikel 17 van het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges - hierna: DBRC-decreet, in samenlezing met artikel 15, 4° Procedurebesluit). Een middel bestaat uit een voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel en van de wijze waarop deze rechtsregel of dit rechtsbeginsel volgens verzoekende partij wordt geschonden. De vereiste

dat het verzoekschrift een uiteenzetting dient te bevatten van de feiten en de middelen impliceert niet dat verzoekende partij expliciet de rechtsregels of rechtsbeginselen moet vermelden die volgens haar door de bestreden beslissing worden geschonden. Het is enkel noodzakelijk dat de uiteenzetting in het verzoekschrift het voor het College in het kader van zijn legaliteitstoetsing, en voor verwerende partij in het kader van haar verdediging, mogelijk maakt duidelijk te begrijpen wat de bestreden beslissing wordt verweten. Het College vernietigt de bestreden beslissing wanneer deze onregelmatig is omwille van de schending van een rechtsregel of algemeen rechtsbeginsel (artikel 35 DBRC-decreet).

2.

Verwerende partij stelt tevergeefs dat het verzoek tot vernietiging onontvankelijk is omdat het verzoekschrift geen uiteenzetting bevat van de middelen, zodat haar exceptie wordt verworpen. Op basis van de argumentatie in het verzoekschrift kan redelijkerwijze worden vastgesteld dat verzoekende partij betwist dat er sprake is van een milieumisdrijf dat haar kan worden toegerekend. Bovendien blijkt uit de antwoordnota van verwerende partij dat ze daarover inhoudelijk standpunt heeft ingenomen, zodat ze wel degelijk begrijpt waarom verzoekende partij meent dat de bestreden beslissing onregelmatig is en om die reden moet worden vernietigd.

V. Onderzoek van het middel

Standpunt van de partijen

1.

Verzoekende partij betwist in essentie dat ze een milieumisdrijf pleegde dat haar kan worden toegerekend en waarvoor haar een alternatieve bestuurlijke geldboete kan worden opgelegd. Ze voert dus feitelijk de schending aan van artikel 16.4.25 DABM en van het algemeen rechtsbeginsel van het vermoeden van onschuld, in samenlezing met de volgens de bestreden beslissing geschonden artikelen van het DABM, het OVD en VLAREM II. Ze stelt met name dat het door de verbalisant aangetroffen voertuig geen voertuigwrak is, maar een eigen geaccidenteerd voertuig, dat ze als zelfstandige garage en carrosserie herstelt, naargelang haar budget en tijd het toelaat. Ze stelt ook dat het aangetroffen voertuig stond gestald op een verharde beton met folie onder en dat er daaruit geen vloeistoffen zijn gevloeid. Ze stelt tenslotte dat ze het voertuig onmiddellijk heeft verwijderd nadat ze in dit kader was gecontacteerd door de lokale politie en hekelt het feit dat er geen communicatie was met de verbalisant.

2.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij de materialiteit van de haar ten laste gelegde feiten niet betwist. Ze stelt met name dat verzoekende partij niet betwist dat ze het stallen van het voertuig voorafgaandelijk moest melden, en ook niet dat het voertuig niet was gestald op een vloeistofdichte vloer, die is aangesloten op een lekdicht afwateringssysteem dat is voorzien van een koolwaterstofafscheider en een slibvangput. Ze merkt op dat de hoedanigheid van verzoekende partij als zelfstandige garagist hieraan geen afbreuk doet en er hierdoor integendeel des te meer kan worden verwacht dat ze de geldende regelgeving naleeft. Ze wijst voorts op de uitvoerige communicatie met verzoekende partij door zowel de verbalisant als de lokale politie als de gewestelijke entiteit, waaraan verzoekende partij geen gevolg gaf.

Beoordeling door het College

1.

De gewestelijke entiteit kan een alternatieve bestuurlijke geldboete opleggen voor gedragingen die strijdig zijn met de milieuvoorschriften in artikel 16.1.1, lid 1 DABM en die naargelang de keuze van de procureur des Konings ook strafrechtelijk kunnen worden bestraft overeenkomstig de artikelen 16.6.1, 16.6.2, 16.6.3, 16.6.3bis, 16.6.3ter, 16.6.3quater, 16.6.3quinquies, 16.6.3sexies en 16.6.3septies DABM (artikel 16.4.27, lid 2 DABM en 16.1.2, 2° DABM). De geschonden artikelen zijn dergelijke milieuvoorschriften (artikel 16.1.1, lid 1, 1° en 19°ter DABM). Elke opzettelijke of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid gepleegde schending van de gehandhaafde regelgeving is in beginsel strafbaar (artikel 16.6.1, §1 DABM). De geldboete kan enkel worden opgelegd aan de 'overtreder', hetzij degene die een milieumisdrijf pleegt of die opdracht geeft om handelingen te stellen die een milieumisdrijf uitmaken (artikel 16.4.25, lid 1 DABM). De kwalificatie van de feiten als een milieumisdrijf en de toerekenbaarheid hiervan aan verzoekende partij als overtreder vormt dus de grondslag voor de bevoegdheid van de gewestelijke entiteit om haar een geldboete op te leggen.

Een bestuurlijke geldboete is een punitieve sanctie, waarbij de bewijslast van het milieumisdrijf en de overtreder berust bij de gewestelijke entiteit. Het bewijs van de feiten en het daderschap kan met het oog op bestuurlijke beboeting, naar analogie met de bewijsvoering in strafzaken, in beginsel met alle middelen van recht worden geleverd. De principieel vrije bewijsvoering betekent dat dit bewijs onder meer kan worden geleverd door een geheel van samenhangende feitelijke vaststellingen, die éénsluitend eenzelfde persoon als pleger van een milieumisdrijf aanduiden. De beginselen van behoorlijk bestuur en in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel, en het vermoeden van onschuld zoals onder meer bepaald in artikel

6, lid 2 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, omringen de bewijslevering met waarborgen op procedureel en inhoudelijk vlak.

2.

De gewestelijke entiteit overweegt in de bestreden beslissing onder de titel 'de toerekenbaarheid aan de overtreder' het volgende:

“ ...

Overeenkomstig artikel 5.2.1, §6, tweede lid, van het DABM is voor de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit van de derde klasse of voor de verandering ervan een voorafgaande meldingsakte vereist als vermeld in artikel 6, tweede lid van het Omgevingsvergunningsdecreet. De lijst van inrichtingen en activiteiten waarvan de exploitatie ernstige risico's of hinder voor de mens en het milieu kunnen inhouden (hierna 'indelingslijst') is vastgesteld als bijlage I van het VLAREM II.

Het al dan niet overdekt stallen van geaccidenteerde voertuigen of van voertuigwrakken waarvan de opslag niet is ingedeeld in de rubriek 2.2.2.d) van maximaal 25 ton geaccidenteerde voertuigen of voertuigwrakken, waarbij nooit meer dan 15 ton voertuigwrakken gestald mogen worden, is volgens rubriek 15.6.1 van de indelingslijst ingedeeld als een inrichting of activiteit van de derde klasse. Rubriek 2.2.2.d) vindt enkel toepassing indien het gaat om voertuigwrakken en indien er een mechanische behandeling van de voertuigwrakken gebeurt.

Uit de vaststellingen van de verbalisant op 3 maart 2022 en het fotodossier blijkt dat er op het perceel links van de woning te _____ waar de vermoedelijke overtreder woonachtig is, een autowrak gestald stond op een betonplaat. Uit de vaststellingen blijkt niet dat er een mechanische behandeling van voertuigwrakken plaatsvond. Het stallen van de voertuigwrakken op het terrein valt, gelet op voormelde elementen, onder rubriek 15.6.1 van de indelingslijst.

De vermoedelijke overtreder diende te beschikken over een voorafgaande meldingsakte die minstens rubriek 15.6.1 van de indelingslijst omvat voor het stallen van voertuigwrakken. De vermoedelijke overtreder beschikte op het tijdstip van de vaststellingen niet over een voorafgaande meldingsakte.

Volgens artikel 5.4.9, §1 van het DABM is de exploitant van een ingedeelde inrichting of activiteit verplicht de algemene, sectorale en bijzondere milieuvoorwaarden na te leven.

Plaatsen waar voertuigwrakken worden gestald moeten volgens artikel 5.15.0.7 van het VLAREM II uitgerust zijn met een vloeistofdichte vloer. De vloeistofdichte vloer moet bovendien aangesloten

zijn op een leklicht afwateringssysteem dat voorzien is van een koolwaterstofafscheider (hierna 'KWS') en slibvangput, zodat gelekte vloeistoffen noch de bodem noch het grondwater noch het oppervlaktewater kunnen verontreinigen.

Uit het fotodossier en de vaststellingen van de verbalisant blijkt dat de oprit niet vloeistofdicht is en niet uitgerust is met een KWS en slibvangput.

Deze feiten houden een schending in van artikelen 5.2.1, §6, tweede lid en 5.4.9, §1 van het DABM, artikel 6, tweede lid van het Omgevingsvergunningsdecreet en artikel 5.15.0.7, eerste lid van VLAREM II. Deze milieuvoorschriften wordt gehandhaafd met toepassing van Titel XVI DABM en de schending ervan is strafbaar gesteld in hoofdstuk VI van titel XVI van het DABM. Er is bijgevolg sprake van een milieumisdrijf in de zin van artikel 16.1.2, 2° van het DABM waarvoor volgens artikel 16.4.27 van het DABM een alternatieve bestuurlijke geldboete kan worden opgelegd.

Het milieumisdrijf staat vast in hoofde van de overtreder.

...”

3.

Verzoekende partij toont in het licht van de stukken van het administratief dossier en de procedurestukken niet aan dat het oordeel van de gewestelijke entiteit, dat de vastgestelde feiten moeten worden beschouwd als een milieumisdrijf dat haar kan worden toegerekend, foutief dan wel kennelijk onredelijk is en dat er ter zake (minstens) gereede twijfel bestaat. Ze maakt ondanks haar stelplicht ten onrechte abstractie van de gemotiveerde en pertinente overwegingen hierover van de gewestelijke entiteit in de bestreden beslissing, op basis van de stukken van het administratief dossier.

3.1.

Verzoekende partij toont niet aan dat ze niet was gehouden om een melding te doen voor het stallen bij haar woning van het door de verbalisant aangetroffen voertuig.

Verzoekende partij wordt verweten dat ze naliet om melding te doen van de exploitatie van een inrichting of activiteit die ressorteert onder rubriek 15.6.1° van bijlage 1 bij VLAREM II, die betrekking heeft op 'het al dan niet overdekt stallen van geaccidenteerde voertuigen of van voertuigwrakken waarvan de opslag niet is ingedeeld in de rubriek 2.2.2, d), van maximaal 25 ton geaccidenteerde voertuigen of voertuigwrakken, waarbij nooit meer dan 15 ton voertuigwrakken gestald mogen worden'.

Uit de vaststellingen en de foto's in het PV blijkt redelijkerwijze dat het door de verbalisant aangetroffen voertuig een wrak was, gelet op de staat hiervan en de vaststelling dat dit daar al langere tijd ongewijzigd stond, zodat er daaraan alleszins gedurende een lange periode geen herstellingen waren uitgevoerd. Zelfs in de hypothese dat verzoekende partij afdoende aantoont dat het aangetroffen voertuig een geaccidenteerd voertuig betrof, dat ze naargelang haar tijd en budget herstelde, blijft de vaststelling dat ook deze activiteit meldingsplichtig was. Rubriek 15.6.1° van bijlage 1 bij VLAREM II heeft immers zowel betrekking op het stallen van geaccidenteerde voertuigen als het stallen van voertuigwrakken, terwijl verzoekende partij in haar verzoekschrift stelt dat het door de verbalisant aangetroffen voertuig 'geaccidenteerd' was. Verzoekende partij wijst daarbij ook tevergeefs op haar beroepsactiviteit als zelfstandig autohandelaar, garagist en oldtimer restaurateur omdat rubriek 15.6.1° van bijlage 1 bij VLAREM II geen onderscheid maakt tussen professionelen en particulieren. In de rand hiervan wordt opgemerkt dat de gebeurlijke vaststelling dat verzoekende partij het milieumisdrijf in professioneel verband pleegde impliceert dat ze alleszins kennis had dan wel moest hebben van de geldende regelgeving en dit eerder een boeteverzwarende omstandigheid betreft, terwijl ze overigens geen stukken voorlegt waaruit blijkt dat ze hiervoor beschikt over de vereiste vergunning en/of melding.

3.2.

Verzoekende partij toont ook niet aan dat het door de verbalisant aangetroffen voertuig stond gestald op een vloeistofdichte vloer, die is aangesloten op een leklicht afwateringssysteem, dat is voorzien van een koolwaterstofafscheider en een slibvangput.

Verzoekende partij wordt verweten dat de stalplaats van het voertuigwrak niet voldeed aan de sectorale milieuvorwaarden voor garages, parkeerplaatsen en herstellingswerkplaatsen voor motorvoertuigen in artikel 5.15.0.7 VLAREM II, op basis waarvan 'de plaatsen waar voertuigwrakken worden gestald waarvan de opslag niet is ingedeeld in de rubriek 2.2.2, d) van bijlage 1 bij VLAREM II' en 'de plaatsen waar geaccidenteerde voertuigen worden gestald' moeten 'zijn uitgerust met een vloeistofdichte vloer', die in beginsel moet zijn 'aangesloten op een leklicht afwateringssysteem, dat voorzien is van een koolwaterstofafscheider en slibvangput, zodat gelekte vloeistoffen noch de bodem, noch het grondwater, noch het oppervlaktewater kunnen verontreinigen'.

Uit de vaststellingen en de foto's in het PV blijkt redelijkerwijze dat het door de verbalisant aangetroffen voertuig niet was gestald op een ondergrond die voldoet aan alle vereisten in artikel 5.15.0.7 VLAREM II. De vaststelling dat de ondergrond waarop dit voertuig stond gestald, bestaat uit beton met daaronder folie, doet geen afbreuk aan het gegeven dat deze

verharde ondergrond niet is aangesloten op een lekdicht afwateringssysteem met een koolwaterstofafscheider en een slibvangput, zodat vloeistoffen die eventueel uit het voertuigwrak lekten nog altijd de bodem en het grond- en/of oppervlaktewater konden verontreinigen. Er dient daarbij opnieuw te worden opgemerkt dat zelfs in de hypothese dat verzoekende partij afdoende aantoont dat het aangetroffen voertuig een geaccidenteerd voertuig betrof, en geen voertuigwrak, geen afbreuk doet aan de schending van artikel 5.15.0.7 VLAREM II omdat de daarin voorgeschreven vloeistofdichte vloer is vereist voor het stallen van zowel voertuigwrakken als geaccidenteerde voertuigen. De bewering van verzoekende partij, dat er geen vloeistoffen uit het gestalde voertuig zijn gelopen, is daarbij niet relevant omdat de sectorale milieuvoorwaarde in artikel 5.15.0.7 VLAREM II ertoe strekt om te vermijden dat er milieuschade ontstaat door het lekken van milieuschadelijke vloeistoffen in de bodem, dan wel het grond- en/of oppervlaktewater. Het volstaat dan ook dat er een verhoogd risico op bodem- en/of grond- of oppervlaktewaterverontreiniging bestaat opdat er een boete kan worden opgelegd voor de schending van deze bepaling, zodat het niet is vereist dat er (wordt aangetoond dat er) effectieve milieuschade is opgetreden.

4.

Verzoekende partij verwijt de verbalisant tevergeefs dat deze haar niet heeft gecontacteerd en wijst daarbij ook tevergeefs op de vaststelling dat ze na contactname door de dienst milieu bij de politiezone onmiddellijk is overgegaan tot het verwijderen van het voertuig.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij door de verbalisant op 28 december 2021 eerst is aangemaand om het voertuigwrak te verwijderen binnen een termijn van twee maanden, waarbij de verbalisant haar ook wees op een hercontrole na het verstrijken van deze termijn. Pas na de vaststelling dat verzoekende partij hieraan geen gevolg gaf, is de verbalisant, na de hercontrole op 3 maart 2022, op 4 maart 2024 overgegaan tot opmaak van het PV, in het kader waarvan hij verzoekende partij met een besluit bestuurlijke maatregelen van dezelfde datum (nogmaals) heeft opgedragen om het voertuigwrak te verwijderen binnen een termijn van één maand. Er was dus wel degelijk tweemaal 'communicatie' met (de toezichthouder van) de gemeente. Zelfs als verzoekende partij 'de aangetekende brief' niet heeft opgehaald, waarbij ze niet verduidelijkt op welke brief ze doelt, was ze alleszins al op de hoogte van de problematiek. Uit het administratief dossier blijkt overigens ook dat verzoekende partij na de opmaak van het PV door de dienst milieu bij de politiezone tot tweemaal toe tevergeefs is uitgenodigd voor een verhoor, terwijl ze ook tijdens de bestuurlijke boeteprocedure geen schriftelijk verweer indiende en niet vroeg om te worden gehoord.

De verwijzing door verzoekende partij naar de verwijdering van het voertuig na contactname met de dienst milieu bij de politiezone doet geen afbreuk aan het bestaan van het milieumisdrijf waarvoor de bestreden boete wordt opgelegd. Het plegen van een milieumisdrijf kan worden gesanctioneerd, ook als de overtreder ondertussen al dan niet vrijwillig uitvoering gaf aan een bestuurlijke maatregel die naar aanleiding daarvan is opgelegd, dan wel zelf initiatief nam om gelijkaardige misdrijven in de toekomst te vermijden. Het uitvoeren van een bestuurlijke herstelmaatregel ontnemt de feiten hun strafbaar karakter niet en doet in beginsel geen afbreuk aan de mogelijkheid om (alsnog) een bestuurlijke geldboete op te leggen voor het vastgestelde milieumisdrijf. Het kan wel een omstandigheid zijn die door de gewestelijke entiteit bij de begroting van de boete in aanmerking kan worden genomen, zoals *in casu* ook is gebeurd. Uit de beoordeling in de bestreden beslissing van de hoogte van de boete en in het bijzonder de omstandigheden blijkt immers dat de gewestelijke entiteit de bereidheid van verzoekende partij om voor de vastgestelde schendingen maatregelen te nemen, en met name de verwijdering van het voertuigwrak, in aanmerking heeft genomen als verzachtende omstandigheid.

Het middel wordt verworpen.

VI. Beslissing

1. Het beroep wordt verworpen.
2. De kosten van het beroep, begroot op 100 euro rolrecht, zijn ten laste van verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken op 18 juli 2024 door de eerste kamer.

De griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,